

nu gjør i dette Forslag, men da var Justitsministeren ikke til at formaa til at gaa med dertil, og det værede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger), som nu er Finantsminister, vilde heller ikke, og saa fulgte Thinget ham og ikke mig, der stillede Forslag, som næsten ere enslydende med de første Paragrafer i det Forslag, der er kommet til os fra Folkethinget. Jeg tror nu, at vi, efterat vi have set den høie Ministerialtidendes Afdelinger A. og B. i to Aar, maa være temmelig enige om, at denne Tidende er et rent Misfoster, og at det havde været fornuftigt, saaledes som det for to Aar siden blev foreslaaet, at forene denne Tidendes Indhold med de retslige Beshendtgjørelser i et af Regjeringen besørget Dagblad, hvorved man ikke blot vilde have faaet noget mere Overflueligt, men ogsaa vilde have undgaaet en Udgift, der for mig er anslaaet til 8,000 Rd. om Aaret, ja, maaske endog saa have faaet en ikke saa ganske ringe Indtægt. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at man gjør den vedkommende Lov om, men jeg beklager, at man for to Aar siden ikke vilde gjøre det, som der nu er Duffer om at gjøre. Derimod findes der i de andre Paragrafer af Folkethingets Lovudkast Bestemmelse, som jeg ikke anser det for rigtig at gaa ind paa, og da navnlig den aldeles vilkaarlige Bestemmelse, at Stiftstidendernes Privilegium skal ophøre om 15 Aar. Man har en Gængivet disse Privilegier, og de nuværende Ciere have, i det Mindste for en stor Dels Vedkommende, kjøbt og betalt dem dyrt, saa at det er et virkeligt Indgreb i Eiendomsretten at ophæve dem om 15 Aar. De bør, saaledes som Ministeren har foreslaaet det, først udløbe ved de nuværende Privilegiehaveres Død, og det vilde endda forekomme mig rimeligt, forsaavidt Urvingene maatte være villige til at gaa ind paa den Afgift, der skulde opkræves, at foretrække dem frem for Andre. Ligeaa lidt forekommer det mig hensigtsmæssigt at gaa ind paa § 5, saaledes som den nu er affattet, idet det aabenbart synes at være Meningen dermed, at faae en Mengde Smaaaviser rundt omkring i Landet ophøjede til privilegerede Tidender, og det tror jeg ikke er hensigtsmæssigt. Jeg tror med den høitærede Minister, at der bør være saadanne privilegerede Tidender for hvert Amt, men paa ingen Maade for nogen mindre Kreds, og at Privilegiet da ogsaa bør gives for en længere Tid end 5 Aar; thi paa 5 Aar kan Sagen indrette sig. Vil man ikke give det paa 20 eller 25 Aar, saa maa man dog mindst give det paa 10 Aar. Jeg skal ikke gjøre flere Bemærkninger ved Lovudkastet. Jeg forudfætter, at Thinget vil tage det under Overveelse og nedfætte et Udvalg.

Jessen: Der er vel ikke meget Saab om, at dette lille Lovforslag vil kunne blive gennemført i denne Session, og jeg tror heller ikke, at

der egentlig vil være tabt saa overmaade Meget derved. Det forekommer mig ikke, at Tilstanden med Hensyn til retslige Beshendtgjørelser er saa overmaade slet for Dørløkket, og jeg tvivler paa, at den vilde blive meget bedre enten gjennem Folkethingets Forslag eller gjennem Regjeringens oprindelige Forslag. Det man maa tilsigte, naar der skal gjøres en Forandring, er jo at faae de vedkommende Rundtgjørelser udbredte i hele den Kreds, de ere bestemte for, og laste af alle dem, der forudsættes at have Interesse i at læse dem. Det er imidlertid det, at den nuværende Ordning mangler ligger, at de officielle Beshendtgjørelser indføres i Blade, som kun kunne et meget begrænset Antal af disse Vedkommende i Hænde. Det er jo saaledes bekendt, at Berlingske Tidende kun i meget ringe Omfang er udbredt blandt Menigmand paa Landet, og heller ikke Stiftstidenderne ere meget udbredte ud over den nærmeste Kreds, i hvilken Udgivelsen sker; jeg ved saaledes f. Ex., at i den By, hvori jeg lever, holdes der kun nogle ganske saa Exemplarer af Aarhus Stiftstidende, og jeg har af Forhandlingerne i det andet Thing erfaret, at der ogsaa er andre Stiftstidender, som kun ere meget lidt udbredte udenfor selve Udgivelsesstedet og det Opland, som hører dertil. Spørgsmaalet er nu, paa hvilken Maade denne Hovedmangel skal afhjælpes, og jeg erkjender, at det er et overmaade vanskeligt Spørgsmaal; men dog er jeg forvisset om, at det vil ikke kunne opnaas ved Udgivelsen af en saadan Statstidende, som foreslaaet, og som jo i en endnu højere Grad end Ministerialtidenden vilde blive et Misfoster. Den skulde jo nemlig, saaledes som det er foreslaaet i det foreliggende fra Folkethinget indkomne Forslag, indeholde, hvad der optages i Ministerialtidenden og foruden dette umaadelige Stof, som ganske vist kunde og burde begrænses meget betydeligt — tillige retslige og andre Beshendtgjørelser. Mig forekommer det som det Duffeligste at faae et Blad, som gjennem et overordentlig billigt Abonnement kunde vente Udbredelse over hele Landet, og som indeholdt ikke alene retslige Beshendtgjørelser, men tillige noget andet Stof, der var værd at læse, thi ellers faar man ikke Folk til at abonnere derpaa. Jeg tør ikke gjøre noget Forslag i denne Henseende, men jeg havde tænkt mig, at man kunde naae dette ved f. Ex., at lade udgaa en mindre Udgave af Berlingske Tidende, som kunde indeholde et passende Uddrag dels af de politiske Artikler, dels saadanne Artikler, som havde mere almindelig Interesse og som kunde udgjøre den væsentligste Del af Bladets Indhold, og at denne Udgave da derhos foruden dette indeholdt de officielle Beshendtgjørelser. Naar et saadant Blad blev udgivet til en billigere Pris end de billigste stedlige Blade, der nu ere de eneste, som findes omkring hos Menigmand paa Landet, vil det dog være muligt, at man ved Siden af disse ganske stedlige Blade kunde faae